విముక్తి

'వెధవ కుక్క ఇంట్లో కొచ్చేస్తోంది ఏయ్!అవతలికి పో

నా యింట్లోకి నే నొస్తోంటే ఇదేమిటి ఇట్లా అంటారు వీళ్ళు

అబ్బ చూడమ్మా ఈ పాడు కుక్క కదల్దు'

నడుమ్మీద ఒళ్ళుటి పడనీ కుయ్యోమంటూ అదే అవతలికి ఛస్తుంది

"వెధవకు ఆ పనే చెయ్యాలి ఉండు దీని పని చెబుతాను ఏయ్! పద, ఇప్పుడు పద!"

అమ్మో చచ్చాను అమ్మాయి చేతిలోని బడితెను చూసి వాకిట్లోకి పరిగెత్తాను కానీ ఇదేమిటి? ఇది నా యిల్లు, నా ఆస్తి నా సర్వం నేను ఈ ఇంటి యజమానిని ఆ ముందరింట్లో పూలహారం వేసిన ఫోటో నాది

నా భార్య కామేశ్వరికి ఇప్పుడు మొహాన బొట్టులేదు తల దువ్వి పూలు పెట్టుకోదు ఆ కళ్ళప్పుడు కాటుకతో కళకళలాడుతూ అపర లక్ష్మీదేవిలా వుండేది ఇప్పుడు దైన్య దేవతలా తిరుగుతోంది

మెయిను బజారులో నా ఆహారధాన్యాల సరఫరా కాంట్రాక్టు వ్యాపారం ఇప్పుడు మా పెద్దవాడు చూస్తున్నాడు దర్జాగా నాలాగే నా కారులో వెళ్లొస్తుంటాడు మా సంస్థ హాలులోసైతం నా తైలవర్ణ చిత్రం తగిలించారు మా పెద్దవాడు దానికి రోజూ పూలహారం వేసి బత్తీలు వెలిగిస్తూంటాడు మరి అదే నేనక్కడి కెడితే–మా నౌకర్లు సైతం ప్రొద్దున్నే వెధవ కుక్కొచ్చిందేమిటి అని నన్ను తరిమికొడతారు ఈ సంస్థకంతా యజమానిని నేనేనని ఎంత అరిచి చెప్పుకున్నా ప్రయోజనం శూన్యం కదా? నన్ను ఇంతేసి రాళ్లతో తరిమి తరిమి కొడతారు ఇంకెలాగ?

పోనీ నా సంతతే కదా మీరు అనుభవించండి నాకు కాస్తంత కబళం వెయ్యండి తిని ఈ పంచనే పడివుంటాను అని ఎంత హీనంగా మొత్తుకొన్నా నన్ను తరిమి కొడుతూనే వున్నారు. మొన్న మా చిన్న వెధవయితే నా మీదికి రాళ్ల కర్ర విసిరాడు అది నా వెనక కాలికి బలంగా తగిలి నాలుగు గంటలు నొప్పెట్టింది ఆ దెబ్బకు ఐదు రోజులై యింకా కుంటుతూనే వున్నాను

వెధవా నేను మీ నాన్ననురా కొడతా వేమిటి అని ఏడ్చి చెప్పుకొన్నాను అయినా పొగరుగా విసిరాడు వాడు

నా ఇల్లు నా వాళ్ళు నా ఆస్తి నా సర్వస్వం ఇదంతా రోజుల తరబడి దుఃఖిస్తూ చెప్పుకొంటున్నాను అయినా పిడికెడన్నం పెట్టలేదు మా వాళ్ళు పాపాత్ములు ఎదురింటి కొట్టంలో వున్న నా శత్రువు రామస్వామి భార్య అలివేలె ఎంతో మేలు నేను కుంటుకుంటూ ఏడుస్తుంటే దయగా పిల్చి వొళ్ళు దువ్వి కాస్తంత కబళంపెట్టి నా ప్రాణం కాపాడింది లేకుంటే చూసి చూసి నానాపెంటలన్నీ తినటం నాకు సరిపోదు ఆకలితో చచ్చయినా పోదును కాక!

నిజంలో రామస్వామిని నా బాకీ కట్టలేదని వీధిలో కీడ్చి జోడుతో కొట్టలేదా నేను? అలివేలును అనరాని దుర్భాషలాడలేదా? అవన్నీ మరచి కాసిని ఎంగిలి మెతుకులైనా విదిలిస్తోంది ఆ పుణ్యాత్మురాలు

* * * *

కాస్తంత కునుకు పడితే అందులోంచి ఎన్నో జ్ఞాపకాలు నాకు! నిజంలో ఎన్ని పాపాలు చేశానో అనిపిస్తుంది నాకు ఒక్కోసారి!" మా గుమాస్తా గురవయ్యను కోపమొచ్చి పనిలోకి రావద్దని తరిమికొట్టాను గురవయ్య దీనంగా మొర పెట్టుకుంటూ కాళ్ళు పట్టుకున్నా తన్ని తగలేశాను బోలెడు పిల్లల్ని వెంటేసుకుని అతడి భార్య కన్నీళ్ళు పెట్టుకుంటూ ఎండలో నిల్చొంది నౌకర్ల చేత తన్నించలేదా ఆనాడు వాళ్లని? గురవయ్య చేసిన తప్పేమిటి? ఈ జీతం చాల్దండి. మరో పదయినా కలిపివ్వండి రాత్రింబగళ్ళు మీకు చేసే చాకిరీకి రెండు పూట్ల కూడయినా తిననివ్వండి" అని గట్టిగా అడిగాడు అంతే తరిమికొట్టాను ఈ దేశమే వొదిలి వెళ్లిపోయారు వాళ్ళు ఓ పది రూపాయలు వేసిచ్చి వుంటే ఎంత బావుండేది అమ్మో! నౌకర్లను ఇలా మరిపితే యావయినా వుందా! మరి అజ్ఞాత భక్తుడిగా ఏడుకొండలవాడి హుండీలో లక్షలకు లక్షలు అర్పించుకున్నానే మరి వారు దేశం వొదిలి వెళ్లిపోయారూ అంటే వారికి భగవంతుడలా రాసి పెట్టాడు బాగుందే! అజ్ఞాత భక్తుడిని నేనూ అంటే అది వేరే విషయం నేను చేసిన పాపాలకు ప్రతిహారంగా అలా అర్పించుకున్నాను ఆ భగవంతుడి దయవల్లే కదా ప్రతి సంవత్సరం ఆహారధాన్యాల కాంట్రాక్టులు నాకే వొచ్చేవి అంటే అదికూడా వేరే విషయం మంత్రులకూ సెక్రెటరీలకూ పోసిన లంచాలతో పోలిస్తే భగవంతుడికిచ్చింది తృణప్రాయమే! ఎటొచ్చీ కంట్రాక్టులు నాకే వొచ్చేలా చేసుకునేసరికి భగవంతుడే దిగివచ్చినంత పనయ్యేది

కంప్లీటుగా నాలుగు జిల్లాల ఆహారధాన్యాలు నా కాంట్రాక్టు ద్వారానే సప్లయి అవుతూండేవి బియ్యం, గోధుమలు, పప్పుధాన్యాలు, చక్కెర సర్వే సమస్తం నా కాంట్రాక్టే!

గోడవున్లలో – వాటిల్లోకి మట్టిపెళ్లలు, ఇసక, రాళ్ళు లారీలతో తోలించి కల్తీ చేస్తుండేవాడ్ని చక్కెరలో అదేదో సుద్దపొడిని సవరేట్ లారీ తెస్తుండేది చౌక దుకాణాల ముందు ఎండలో క్యూలో నిల్చుని కొన్న ఎన్ని వేలమంది తెలుగు ఆడపడచులు వాటిని తిట్టుకుంటూ చెరిగి పోసుకునేవారో! ఆ తిట్లన్నీ భగవంతుడికి – నా పెట్టెకి

భాగ్యరాసులొచ్చి పడేవి ఎంతమంది పేద ప్రజల కష్టార్జితమో ఈ భాగ్యరాసులన్నీ అందుకు భాగస్వామని నేనే కాదు మంత్రులు సెక్రెటరీలు సైతం వారికీ ఇలాగే జన్మాంతరం శిక్షలు పడివుంటాయా?ఏమో నాకెలా తెలుసు? అయినా వాళ్ళు సైతం మరోరూపంలో నాకు కన్పించక పోతారా?

* * * *

ఆకలవుతుంటే డొక్క లిగిసి పడుతోంటే లేచి టక టక టక చెవులు విదిలించుకొన్నానో లేదో ఆ పూర్వ స్మృతులన్నీ పారిపోయాయి ఆకలి ఆకలి మండిపోతోంది నాలుగు పగళ్ళు దాటిపోతున్నాయి రామస్వామి, అలివేలు ఎటు వెళ్లారో కూడు వేసే దిక్కు లేదు రెండు మధ్యాన్నాలు సైడు కాలువ నీళ్ళు తాగి ఆకలిని అణచుకొన్నాను అలాగే పడుకొన్నాను నా సొంత యింటి ముందు నాలుక వేలాడేసి రోజుకుంటూ ఎన్ని గంటలు ఆశగా నిల్చొన్నా ఒక్కరూ నా గతి చూడరు కదా! ఓ రాత్రప్పుడు ఆకలో అంటూ హృదయ విదారకంగా ఏడ్చేశాను కూడా ఎవడో అవతలింటివాడు కోపంతో పరిగెత్తుకొంటూ వచ్చి పెద్ద బండరాయి విసిరాడు నా మీదికి దైవమా అంటూ ప్రాణాలుగ్గబట్టి పరిగెత్తాను లేకుంటే ప్రాణాలే పోయుండేవి నా యింటివాళ్ళు నోరెత్తలేదు కదా నవ్వి పూర్కొన్నారు

మరిప్పుడెలా? కడుపు మాడిపోతోందే

ఇజ్జా ఇజ్జా ఇజ్జా "హమ్మ బాబూ! ఎవరో పుణ్యాత్ములు కబళం వేస్తున్నారు వెంటనే చెవులు రిక్కించి పిక్కలు బిగబట్టి ఆ శబ్దం వస్తున్న వీధి చివరికి లేని సత్తువ తెచ్చుకొంటూ పరుగుపెట్టాను అతనెవరో పాపం అరిటాకు నిండా పెరుగన్నం విసిరాడు కానీ నాకన్నా ముందే సింహాల్లాంటి బలమైన కుక్కలు జొరబడి ఒకటి తినడం మరొకటి ఓర్వలేక గర్ర గర్రుమంటూ పోటీల మీద దాన్ని ఆరగించేస్తున్నాయి ఏమయితే అదవుతుందని నేనూ వాటిలోకి జొరబడ్డాను అంతే ఆ కుక్కలు నాలుగూ భయంకరంగా పళ్ళు బైట పెట్టి అరుస్తూ నన్ను కుమ్మేస్తూ అవతలికి నెట్టేశాయి ఒకటైతే నా మెడ మీద కొరికేసింది మరొకటి పంజాలతో నా మొహాన్ని కొట్టి బరికేసింది నేను తిరగబడి పళ్ళు బైట పెట్టి అరిచాను నోరెత్తావంటే చంపి కండలు తీస్తామంటూ అవి నాలుగూ మీదికి ఒకేసారి లంఘించాయి

భగవంతుడా ఆ కూడూ వద్దు పాడూ వద్దు ప్రాణాలు దక్కించుకుంటే అంతేచాలు ననుకొంటూ తోక ముడిచి వెనక్కి వెనక్కి వొదిగి నా ఓటమిని తెల్పుకుంటూ పారిపోయి కొట్టం ముందుకొచ్చి పడుకున్నాను మెడ మీద నుండి కారుతున్న నా నెత్తుటిని నేనే నాక్కుంటున్నాను మెడ మీద, కంటి మీది గాయాలు బాగా నొప్పెడుతున్నాయి అలాగే కునుకులోకి జారిపోయాను

"అయ్యో! దీన్ని బాగా కొరికేశాయి కదయ్యా ఏవో" మగతలోంచి ఏదో పరిచయ స్త్రీ కంఠం పలుకుతోంది మాటల్ని

"మనం నాలుగు రోజులు వూళ్లో లేము కదా దీనికింత కూడు పెట్టే దిక్కులేక దెబ్బలు తగిలించుకుని ఎలా పడిపోయిందో చూడు పాపం" రామస్వామి గొంతు అది

ఎంతయినా కుక్క జాతికి ఎంత విశ్వాసం చూడయ్యా తిన్నా తినకున్నా మనింటి ముందే కాపుదారి కాస్తోంది సూడు" అలివేలు నా వొళ్ళు దువ్వింది నేను బాధగా మూలిగాను ముక్కులు వెళ్ళబెట్టి ఏడ్చాను నా మెడమీది పుండు కడిగి ఏదో నూనె రాచింది రెండు గంటలయ్యాక నాకింత అన్నం బిడ్డకు పెట్టినట్లు దగ్గరుండి తినిపించింది అలివేలు

తల్లీ నీ రుణమెలా తీర్చుకోను నిన్ను ఒకప్పుడు నానా దుర్భాషలాడానే నీ భర్తను జోడుతో కొట్టానే అని దుఃఖిస్తూ పశ్చాత్తాప పడ్డాను

రామస్వామి పనిదతాడు అలివేలు కూలికెడుతుంది ఆమె మధ్యాన్నానికెప్పుడో యింటికొచ్చి యింత కూడు పడేస్తుంది నాకు అంతవరకూ కడుపు కాలుతూంటుంది నాకు అందుకని ఆమె వచ్చేలోగా తిండేమయినా దొరుకుతుందేమోనని

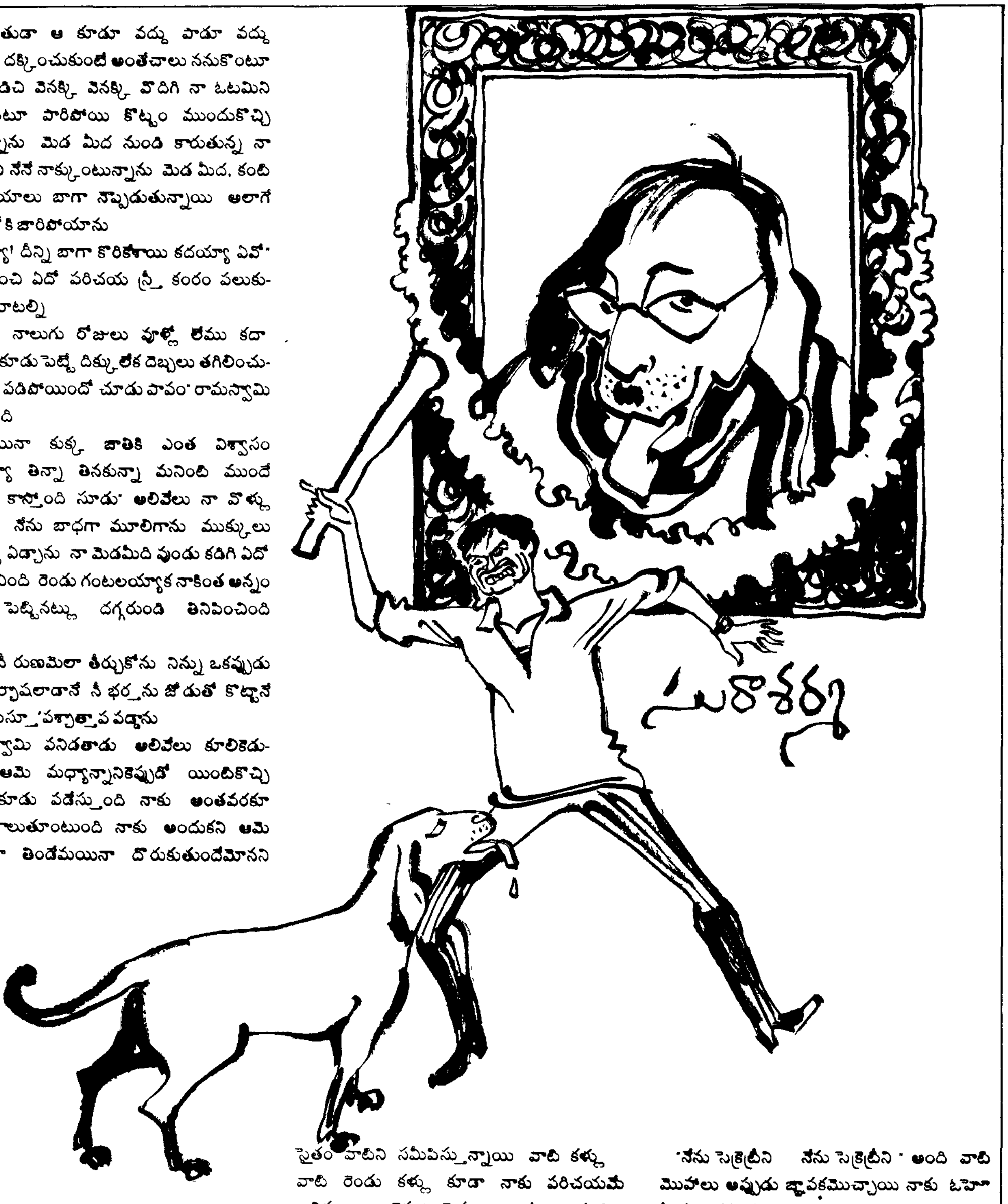

భూమి మీది అణువణువునీ వాసన చూస్తూ తిరగటం రివాజు నాకు

రోజు సైడు కాలువల వెంట నడుస్తూ ఏదో తిండిని పసికట్టాను కానీ అవేవో రెండు ప్రాణులు సైతం వాటిని సమీపిస్తున్నాయి వాటి కళ్ళు వాటి రెండు కళ్ళు కూడా నాకు పరిచయమే అవికూడా నా వైపు "అరె నువ్వా" అన్నట్లు చూసినా నిర్లక్ష్యంగా ఎంగిలాకును లాక్కుంటున్నాయి నాకు వొళ్ళు మండి గయ్యిమని వాటిని ఎదుర్కొన్నాను అవి భయపడుతూనే వెనక్కి వొదిగి నా వైపు చూశాయి అందులో పెద్దది

"నేను మంత్రిని నేను మంత్రిని" అంది కాస్త చిన్నది

"నేను సెక్రెట్రీని నేను సెక్రెట్రీని " అంది వాటి మొహాలు అప్పుడు జ్ఞాపకమొచ్చాయి నాకు ఓహో మీరు ఒకప్పుడు నావద్ద లక్షలకు లక్షలు లంచాలు భోంచేసిన వాళ్ళేనా మీకు పంది జన్మలొచ్చాయన్న మాట అన్నాను అవి అవునన్నట్లు తలలూపుతూ రాచరికంగానే అవతలికి పరిగెత్తాయి

ఆవేళ నా ఏడవ వర్ధంతట పెళ్లి పందిరంత షామియానా వేశారు మంత్రాలు బ్రాహ్మల ఆరగింపులు అయ్యాక పేదలకు షామియానా నిండా

ఇవేమన పద్యాలు

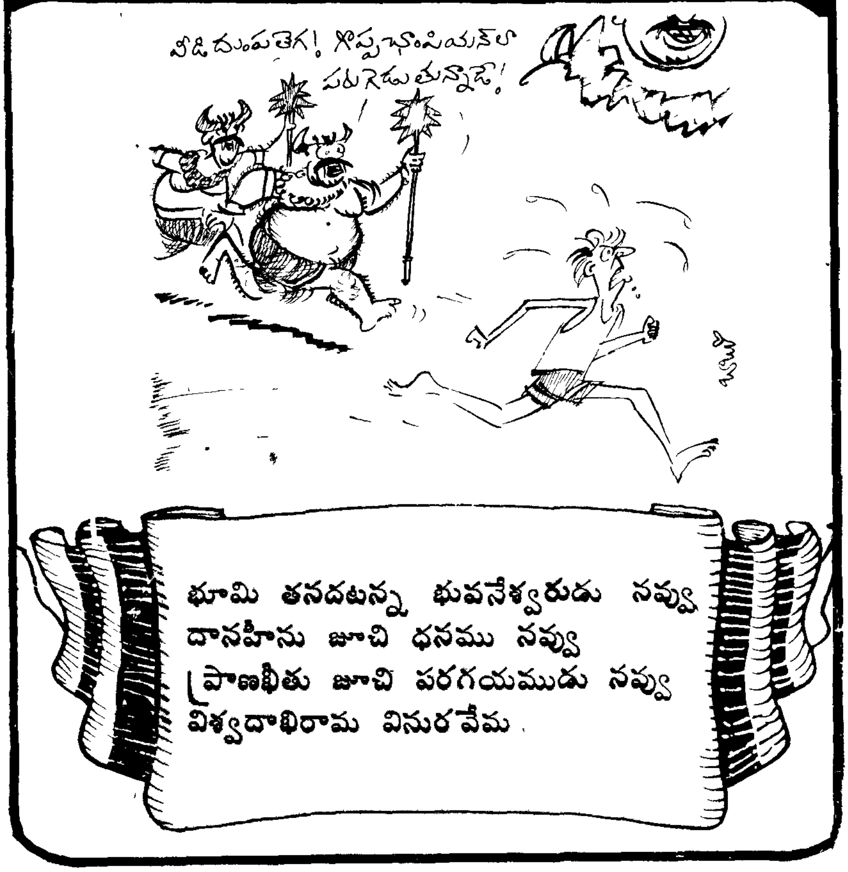

అన్నదానం చేస్తున్నారు అన్నాలు ఆరగిస్తున్న ఆ మొహాల్లో ఎంతో తృప్తి ఆనందం ఓ మూల నిల్చొని అన్నీ గమనిస్తున్నాను పేదలకు సైతం లోపం చెయ్యకుండా పిండివంటలు, లడ్డూలు, పెరుగన్నం వడ్డిస్తున్నారు నాకు నోరూరింది అబ్బ! నేనూ అవన్నీ తినేస్తే ఎంత బావుణ్ను అనిపించింది ఆశగా లోనికి వెళ్లాను

నన్ను దూరం నుంచి చూసిన నా పెద్దకొడుకు విస విసా మండిపడుతూ వచ్చి ఏయ్! రంగడూ, ఆ వెధవ కుక్కని అవతలికి తరుము" అని కేకలేశాడు

"అది మా కుక్కే లేయ్యా ఏయ్ ఇజ్జూ ఇలా రావే మూల బంతిలోంచి అలివేలు నోటి నిండా పెరుగన్నంతో నవ్వేస్తూ అంది అక్కడికి పరిగెత్తాను నా వొళ్ళు దువ్వి పక్కన కూర్చోబెట్టుకుంది అలివేలు ఎంత దయో నా మీద వొళ్లో ఏవో పిండివంటలు, లడ్డూ పెరుగన్నం దాచుకొచ్చి పాకలో నాకు తినిపించింది అబ్బ ఎంతకాలం తర్వాత తినగలిగాను యింత మంచి తిండి అనిపించింది నా జన్మకంతా ఆ వొక్కసారే అలాంటి తిండి తినటం

విముక్తి

వూళ్లో కరువొచ్చింది అన్నారు ఎండలు మండిపోతున్నాయి ఎక్కడా నీళ్ల చుక్క లేదు షావుకార్లు మాత్రం ముప్పూటలా బాగా భోంచేస్తున్నారు పారేయగలిగినంత పారేస్తున్నారు వాటిని బలమైన కుక్కలే ఆరగించేస్తున్నాయి నా దాకా రావడమే లేదు అటు వెళ్లానా నన్ను క్రూరంగా అరిచేస్తూ దూరంగా తరిమేస్తాయవి వూళ్లోని మనుషులు కూలి దొరకడం లేదని మూటముల్లెలతో దూరాలకు వెళ్లిపోతున్నారు రామస్వామి అలివేలు కూడా పెట్లెలు పెటారాలతో బయల్దేరారు

వెడుతూ వెడుతూ రాస్వామి భార్య నన్ను వొళ్ళు దువ్వి నన్ను తనతో తీసుకెడతానంది అందుకతడు గయ్యిన అరిచాడు "మనకే గతి లేక దేశం వొదిలి వెళ్లిపోతున్నాం దీన్నెక్కడికి తీసికెళ్లగలం బస్సుల్లో చార్జీలడగుతారు

అలివేలు నా మొహం చుట్టూ చేతులు తిప్పి ముద్దెట్టుకుని ఉసూరుమంటూ మండే ఎండలో ప్రయాణమైంది వాళ్లను కొంత దూరం అనుసరించాను వాళ్ళు ఆదరా బాదరా కదులుతున్న బస్సు ఎక్కేసారు నేను దిగులుగా చూస్తూ వుర్కొండిపోయాను

నేను సైతం ఎక్కడైనా దేశం వదిలి వెళితే ఎంత బావుండును కానీ నా యిల్లు నా వాళ్ళు నా ఆస్తి నా కాంట్రాక్టు వ్యాపారం ఎలా వదల్ను? అనిపిస్తుంది అయితే ఏం ప్రయోజనం? నన్ను తరిమి తరిమి అవతలికి తోలేస్తున్నారే ఈ నా అన్నవాళ్లే ఈ ప్రపంచంలో ఎవరి కెవరు? నేను మీ యజమానినని ఎంత మొత్తుకున్నా - యిలా తయారయ్యాను ఈ జన్మెత్తాను చూడండి అని ఎంత విలపించి చెప్పుకున్నా ఈ నా అన్నవాళ్లే నాలుగు మెతుకులు విదిలించరు కదా? ఇక వీళ్లకీ నాకు ఏమిటి సంబంధం!

నిజమే నా జన్మ కాలంలో నేను మాత్రం ఎవరికి నాలుగు మెతుకులు విదిలించాను కాబట్టి నా సొంత మనుషులు తింటుంటేనే ఓర్వలేకపోయానే! పైసా దానం ప్రాణమున్న వాళ్లకి ఏనాడు చెయ్యలేదు కదా! ఎంతమందిని చావగొట్టాను ఎంతమందిని కూటికి దూరం చేసి మాడ్చి చంపేశాను అందుకే నాకీ జన్మాంతర శిక్ష?

* * *

వొళ్లంతా గజ్జి పుట్టి బొచ్చంతా వూడిపోయింది గజ్జి దురదని కొరుక్కొని కొరుక్కొని వొళ్లంతా పచ్చి గాయాలు బాగా చిక్కి బ్రమికలు బైటపడ్డాయి చూచిన వాళ్లంతా ఛీ ఛీ. అని అసహ్యించుకొంటున్నారు కరువు కాల్చేస్తూంది దేశాన్ని చుక్క నీళ్ళు పుట్టడం లేదెక్కడా పిడికెడు మెతుకులు కళ్ల జూసి ఎన్నాళ్లయింది? ధర్మ దేవతలాంటి అలివేలు ఎక్కడికెళ్లిందో ఆ తల్లి

రెండు రాత్రిళ్ళు రెండు పగళ్ళుగా కాళ్ళు కదలటంలేదు బొత్తిగా నీరసమొచ్చి పడిపోయాను ఆకలి చచ్చేపోయింది నాలో ఒక్కోసారి వూపిరి సైతం అందక రొమ్ములు ఎగిసి పడుతున్నాయి

ఈ దేహాన్ని వొదిలిపెడితే ఎంత బావుండును హాయిగా గాలిలో తేలుతు పూర్వలోకాల కెళ్లిపోవచ్చును అక్కడ ఆకలిదప్పులు ఎండవానలు కరువు కాటకాలుండవు కసిరి కొట్టే మనుషులుండరు ప్రతి మొహంలోనూ దైవత్వం, ప్రేమానురాగాలు, పలకరింపులు

గతంలో ఇలాగే జబ్బునపడి పెళ్లాం పిల్లలతో ఛీ అనిపించుకొని ఆ దేహాన్ని వొదిలాను ఆ లోకాలకే వెళ్లాను కానీ అక్కడి వారి ప్రేమానురాగాలు, దైవత్వాలకన్నా నా యిల్లు నా వ్యాపారం నా కాంట్రాక్టులే కావాలని కొట్టుకులాడాను ఇందుకేనా? నా వాళ్ల చేత తరిమి కొట్టించుకోటానికేనా?

అమ్మా అమ్మా ఆయాసం ముంచేస్తూంది అయినా ఈ దేహాన్ని ప్రాణం వొదలనంటుందేమిటి? ఎప్పుడు నాకు విముక్తి ఎప్పుడు నాకు విముక్తి □